

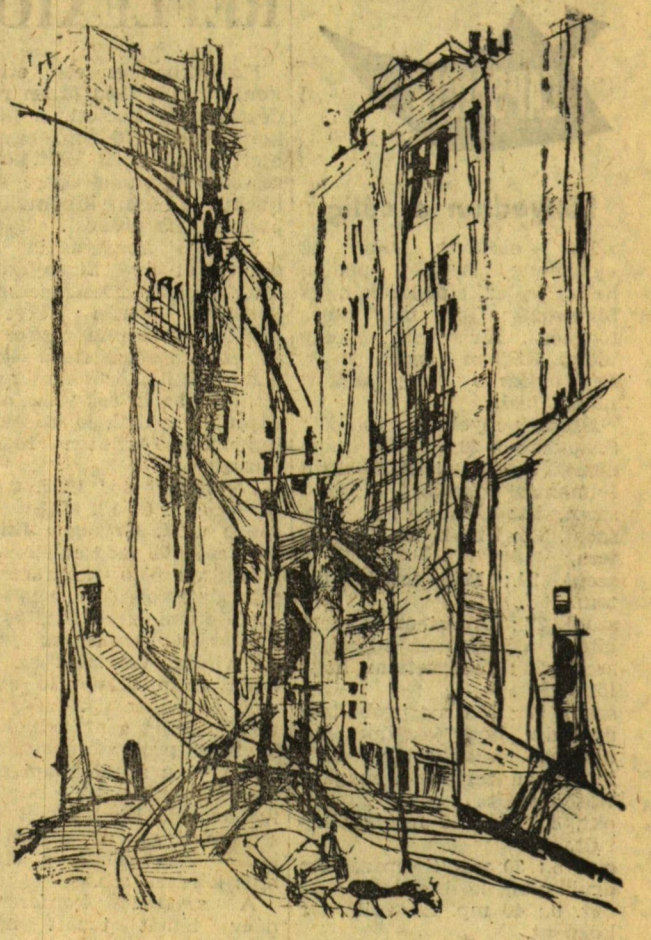

ku

Szegedi Egyetem

III. évf. 15. szám. A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA 1965. október 8.

REGGEL A VÁROSBAN

Dér István rajza

Radnóti Miklós:

Októbervégi hexameterek

Táncosmedrű, fehérnevetésű patak fut a hegyről.
 táncol az őszi levél s taraján kisimulva eluszik.
 Nézd csak, az árnyban a som fanyar ékszere villog a
 [bokron
 s zillog a fényben a kis füvek éle öreg remegéssel.
 Még süt a nap, de oly érett már, csak a lassú okosság
 tartja az égen, hogy le ne hulljon: félti aranyját.
 Lassú, okos vagyok én is e lassú, ólós rágyogásban,
 féltetek én is a tél hidegétől, a tűzifa gondja,
 téli ruhák vak gondja növekszik, apad szemeidben
 s mint a lehellet futja be tükreit, árad az álmos
 bánat a kék rágyogásban, a szádon a mondat elalszik
 s ébred a csók. Feketén jön a hó, jön a tél, feketélnék
 sarkai máris az őszi nagy égnek, a hajnali órák
 léptei már síkosak. Gyere hát elaludni az esték
 hosszú szakálla alá; nézd, gyermeked is vagyok én, a
 felnőt, nagy fiad és szeretőd, jele gondra is érett,
 nemcsak a versre komoly. Fekszünk majd s hallgatom éjt
 füllel a sziveden alvó gond ütemét a sötétben.
 Hallgatom és várok. S mint ifjú gólyafióka
 ősszel szállni tanulván meg-megbillen az égen,
 forgok a bő heverőn. S lassan tovaszállok a jajjal.
 Ateszem és ütemes dobogása elaltat, elalszom
 ketten az egy gondol. S míg elkap az álom, az éjjelen
 hallani, csapdos az ősz neves lobogója sötétben.

Pedagógiai előkészítő 1965.

Egész nyáron azon szurkolunk, hogy lesz-e az idén is pedagógiai előkészítő vagy sem. Sajnos lett, és így egy héttel előbb véget ért számunkra a vakáció. Szerencsére nem Csillebércre, hanem egyenesen ide Szegedre kellett bejőnnünk, ami azt jelentette, hogy nem sátoraláborban, hanem némileg kényelmes körülmények között a kollégiumban fogunk lakni. Nem lesz minden percére beosztott foglalkozás, és szabad időben azt csinálhatunk, amit akarunk.

Szeptember 7-én reggel mintegy háromszázán gyűltünk össze az Auditorium Maximumban, hogy meghallgassuk az első előadást, amelyet Koncz János elvtárs tartott. Az úttörő és KISZ szerepéről és szervezeti felépítéséről beszélt, ismertette az ifjúság feladatait, és a jövő pedagógusainak kötelességeit. Szeptember 8-án dr. Duró Lajos docens tartott előadást az ifjúság lélektani problémáiról, majd 9-én dr. Agoston György professzor előadásával zárult az előkészítő elméleti része. Délutánként szemináriumok voltak, amelyeket a szegedi iskolákból meghívott előadók tartottak, akik iskoláikban a KISZ-tanácsadó tanárok szerepéről töltötték be. A hallgatókat csoportokba osztották, és kijelölték az iskolákat, ahol majd év közben végzik pedagógiai gyakorlatukat. A szemináriumok témája az egyes iskolák problémáinak, KISZ-életének ismertetése volt. Utána meglátogattuk a kijelölt iskolákat, mindenki megkapta egyéni feladatát, érdeklődési körének megfelelően. Különböző szakkörök és politikai körök vezetését bízták ránk, amelynek eredményességét majd félévkor mutatja a vezető tanár által adott osztályzat.

Az előkészítő „fénypontja” péntek délután érkezett el, amikor felpakoltak néhány villamosra, amelyek elszállítottak a SZEAC pályáig, majd onnan gyalog és autóbusszal értünk el a kiindulási állomásra. Mi egy tsz-majorkban gyülekeztünk, ahol még a tehenek is megbámultak — és hatos, nyolcas csoportokban tízpercenként indulunk az akadályverseny végigrohánására a jutalomként kifizetett tábla csokoládék vizuójával a szemünk előtt. A csoportok végül is elérték a

kijelölt célt, a Maros parti emlékművet, ahol a szünnyelgok kardala mellett lecsillapodtak a verseny izgalmától felzaklított kedélyek, a győztesek átvették a jutalomcsokoládékat, és a hamvadó táborúts utolsó lobbanásai mellett elindultak hazafelé.

Miért volt szükség erre a kirándulásra? A válasz bizonyosan az, hogy meg akarják szeretetni velünk a természetjárást, és ösztönözni akarnak hasonló túrák lebonyolítására a majd kezünk alá kerülő diákokkal. Nem túlzok, ha azt állítom, hogy éppen ellenkező célt érték el velem, mert a természetet ugyan majdnem mindenki szereti, szívesen túrázik is, de nem egy bozótos, sáros, sikk területen, azzal a tudattal, hogy nekem ezt végig kell csinálnom ha akarom, ha nem, mert ettől függ, hogy aláírják az indexemet félévkor vagy nem, mivel az egyetlen katalógus-ellenőrzés ekkor történt.

Egészében a pedagógiai előkészítő eredményességéről szólva, nem sok eredményt könyvelhetünk el, ez egyrészt az előadók, másrészt a hallgatók hibája. Megvalótlom csalódtunk az előadásokban, többet vártunk tőlük, valami újat vártunk, és ugyanazt kaptuk, mint a rendszer lélektani, vagy pedagógiai előadásokon, és azt hallottuk, amit már nagyon sokszor elmondtak nekünk. Ennek következtében bizony megcsappant az érdeklődés, és a befejezésnél kb. fele annyian voltunk, mint a kezdésnél. Ennek egyrészt az is oka volt, hogy az előkészítő közvetlenül megelőzte az utóvizsga időszakot, és elég sok embernek kellett megismételni egyik-másik szigorlatát.

A szervezés elég jól sikerült, nem voltak szállás és étkezési problémák, és ráadásul még a kaja is megfelelő volt. (Bárcsak most is olyan lenne!)

Pilishegyi József

A tartalomból

- Capsaicin
- Lépések a megoldás útján
- Elsőévesek
- Egyetemista költők
- Az ideológiai irányelvek szellemében

Az Elnöki Tanács gyűrűjével kitüntetett doktorok avatása két egyetemünk közös ünnepi tanácsülésén

Szeptember 27-én délelőtt 11 órakor együtt foglaltak helyet az elnöki emelvényen két egyetemünk: a József Attila Tudományegyetem és a Szegedi Orvostudományi Egyetem tisztviselői. A közös ünnepi tanácsülésen egyetemünk két fiatal oktatója: Kanyó Zoltán középiskolai tanár, a JATE Germán Nyelvek és Irodalmak Intézetének tanársegédje és Varga Gyula orvos, a Szegedi Orvostudományi Egyetem Kórházának és Kórszövetani Intézetének gyakoronoka járult az ünnepi tanácsülés résztvevői, szülők, hozzátartozók, ismerősök, pályatársak, oktatók és hallgatók előtt a Rector Magnificus elé a doktorrá fogadó kézfogásra.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa engedélye alapján tanulmányi eredményeik elismeréseként a egyetem tanácsa Kanyó Zoltánt és Varga Gyulát Sub Auspicii Rei Publicae Popularis kitüntetéssel avatta doktorokká.

Kérelmét. Kanyó Zoltán a Radnóti Gimnáziumot kitűnően végezte, a Bölcsész-tudományi Karon mindvégig kitűnő eredményt ért el. Szerepelt kari pályázatokon, s a IV. Országos Tudományos Diákköri Konferencián a világirodalmi szakcsoportban 1. helyezéssel jutalmazták munkáját.

— Ténylegesen nagyon jó tanárok kezében voltam —, mondja szerényen — akik irányították érdeklődésemet. Sok segítséget nyújtott dr. Halász Előd professzor. A kezdő egyetemi években inkább az angol irodalom érdekelt. Később kezdtem el foglalkozni Brecht munkásságával, amelyből disszertáció is született. A tanszék-vezetőnkkel történt beszélgetések nyomán az osztrák líra lenne az, amivel szeretnék foglalkozni.

Felemelő pillanata volt az ünnepi tanácsülésnek a Magyar Népköztársaság címerével díszített aranygyűrűk átadása, melyeket Kisházi

Ödön nyújtott át az Elnöki Tanács és a maga nevében gratulálva Kanyó Zoltán és Varga Gyula kitüntetett doktoroknak.

Egyetemünk két fiatal kitüntetett oktatója ezután részleteket olvasott fel doktori disszertációjából s ismertette annak gondolatmenetét. Kanyó Zoltán igényes, gondolatgazdag Brecht-tanulmánya egy sokat ígérő tudósi pályá első jelentős állomása s méltán keltheti fel szakmai körök elismerő érdeklődését. Hasonló igényességgel dolgozta ki disszertációja témáját Varga Gyula is.

Mindkét kitüntetettnek szívből gratulálunk és kívánunk sikereiben gazdag tudósi pályafutást doktorrá avatásuk alkalmából.

Párizsi jogtudós előadása a József Attila Tudományegyetemen

Tudományegyetemünk Állam- és Jogtudományi Karának vendégeként a napokban Szegedre látogatott Maurice Duvergel, neves francia jogtudós, a Párizsi Egyetem Jogi és Közgazdaságtudományi Karának professzora.

Duvergel professzor, aki állam- és jogelméleti kérdéseket foglalkozik, nagy érdeklődéssel kísért előadást tartott az egyetem Dugonics téri aulájában „A politika tudománya és a hatalom” címmel, szeptember 30-án este 6 órakor.

Vendégünk látogatást tett az Állam- és Jogtudományi Karon, s baráti beszélgetést folytatott a kar professzoraival, oktatóival, melynek során a tudományos együttműködés újabb lehetőségeiről is szó esett vendég és vendéglátók között.

Varga Gyula Kiskunfélegyházán született 1940 április 10-én. A Móra Ferenc Gimnáziumot kitűnő bizonyítvánnyal és érettségivel fejezte be, eredményét az egyetemi vizsgákon is megtartotta. Évfolyamán a társadalmi munkából mindig kivette részét.

Diákköri munkája kapcsán azokról a tanárokról szól, akiknek különösen sokat köszönhet. Többek között megemlíti dr. Szereday Zoltán, dr. Varga László és dr. Horváth Éva nevét.

— Annakidején azt mondtuk, hogy a vizsgákhoz mindig egy kis szerencse is kell. Azt hiszem, ha az ember annyit tanul, hogy azt érzi a számonkérés előtt: én mindent megtettem — akkor különösebb meglepetés nem érheti. Az orvosnak csak az lehet a célja, hogy az embereken segítsen. Hogy ezt kutatás útján közvetve, vagy közvetlenül teszi, ugyanazt jelenti. Ha ezt valaki jól csinálja, akkor egész életére van mit csinálnia.

Az Egyetemi Tanács tavaly május 27-én tárgyalta a huszonhat éves tanársegéd

A két kitüntetett doktor: Varga Gyula és Kanyó Zoltán. Előttük a doktori dolgozat kézírata. Mögöttük pedig két édesanya, akiknél büszkébb és boldogabb anya keves volt abban a pillanatban.

Bolgár joghallgatók Szegeden

A József Attila Tudományegyetem Állam és Jogtudományi karának vendégeként a közelmúltban 15 tagú bolgár joghallgatócsoport érkezett Szegedre. A bolgár fiatalok valamennyien a Szófiai Jogtudományi Kar hallgatói s előreláthatóan három hetet töltenek hazánkban Szegedi tartózkodásuk alatt több alkalommal hallgattak előadásokat, megismerkedtek a Kar munkájával s magyar hallgatótársaikkal.

A bolgár joghallgatók látogatása egyébként viszonzása a szegedi hallgatók korábbi látogatásának, akik szintén három hetet töltöttek tanulmányúton Bulgáriában.